

Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Ο βίος της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας είναι η εναργέστερη εικόνα του επίγειου βίου, ο οποίος οδηγεί στην αιωνιότητα», υπογραμμίζει ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας [κ. Μακάριος](#) σε μήνυμά του για τη Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Επισημαίνοντας ότι η Παναγία υπήρξε παράδειγμα υπακοής στο θέλημα του Θεού και δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ για κοσμικές δόξες και τιμές, ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι στην εποχή μας, η οποία μάς παρουσιάζει ως πρότυπο ζωής την προσκόλληση στα υλικά αγαθά, στις κοσμικές μέριμνες και στις πρόσκαιρες απολαύσεις, «η Υπεραγία Θεοτόκος στέκεται ενώπιόν μας ως το αδιάψευστο σημείο ότι τούτα όλα είναι φθαρτά, μάταια και παρόνται». «Μας προβάλλει το ηχηρό μήνυμα»,

προσθέτει, «πως ό,τι είναι προσκολλημένο στη γη, χάνεται μαζί της, ενώ ό,τι είναι προσκολλημένο στον Χριστό, έχει ως προορισμό του τον ουρανό και μένει εις τους αιώνες».

Το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας:

Τιμώτατοι αδελφοί συνεπίσκοποι και αγαπητά μου παιδιά,

Με άφατη χαρά, «ψαλμοὶς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαὶς πνευματικαῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐορτάζων φαιδρῶς» ο ευσεβής λαός μας, πανηγυρίζει σήμερα τη σεπτή Κοίμηση και τη Μετάσταση της Παναμώμου Θεοτόκου. Εορτάζουμε αντί να πενθούμε, διότι η «τὴν ζωὴν κυήσασα», τρεις ημέρες μετά την Κοίμησή της, «μετέστη πρὸς τὴν ζωήν». Εορτάζουμε - παραδόξως ως προς τις κοσμικές περί θανάτου αντιλήψεις- διότι για την Παναγία μας ο θάνατος έγινε «διαβατήριον ζωῆς ἁϊδίου καὶ κρείττονος».

Εκείνη που κατά τον Ευαγγελισμό της άνοιξε «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τόκεφάλαιον», μετά την Κοίμηση και Μετάστασή της αξιώθηκε να εισέλθει, πρώτη εκ του ανθρωπίνου γένους, στην επουράνια Βασιλεία του Θεού. Έκτοτε, στο ιερό πρόσωπό της αντικρίζουμε τη φιλόστοργη Μητέρα, η οποία πρεσβεύει ακατάπαυστα για χάρη μας προς τον Τριαδικό Θεό, αλλά και έναν φωτεινό οδοδείκτη που μας υπενθυμίζει τον εσχατολογικό μας προορισμό και μας προσανατολίζει προς αυτόν. Διότι η παρούσα ζωή, όσο πολύτιμη κι αν είναι, δεν παύει πρωτίστως να αποτελεί μια προετοιμασία για τη μέλλουσα, την «ἁϊδιον καὶ κρείττονα» ζωή.

Ο βίος της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας είναι η εναργέστερη εικόνα του επίγειου βίου, ο οποίος οδηγεί στην αιωνιότητα. Από μικρή υπήρξε παράδειγμα υπακοής στο θέλημα του Θεού. Δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ για κοσμικές δόξες και τιμές. Στάθηκε με σεμνότητα και ταπείνωση δίπλα στον Υιό της. Παρέμεινε το ίδιο ταπεινή μετά την Ανάληψή Του και ουδέποτε απαίτησε αξιώματα ή ηγετικούς ρόλους, έως και την Κοίμησή της. Αλλά και τότε, όταν ο άγγελος Κυρίου τῆς ανήγγειλε ότι πλησίαζε η ώρα να εγκαταλείψει τα επίγεια, Εκείνη το απεδέχθη ταπεινά και σιωπηλά, δίχως να ταραχθεί, δίχως να δυσφορήσει, δίχως να αρνηθεί ή να αντισταθεί. Με άλλα λόγια, η Υπεραγία Θεοτόκος έζησε με καρδιά προσηλωμένη στον Θεό και με προσδοκία στραμμένη στην ατέρμονη αιωνιότητα.

Στην εποχή μας, μία εποχή η οποία μάς παρουσιάζει ως πρότυπο ζωής την προσκόλληση στα υλικά αγαθά, στις κοσμικές μέριμνες και στις πρόσκαιρες απολαύσεις, η Υπεραγία Θεοτόκος στέκεται ενώπιόν μας ως το αδιάψευστο σημείο ότι τούτα όλα είναι φθαρτά, μάταια και παρέρχονται. Μας προβάλλει το ηχηρό μήνυμα πως ό,τι είναι προσκολλημένο στη γη, χάνεται μαζί της, ενώ ό,τι είναι προσκολλημένο στον Χριστό, έχει ως προορισμό του τον ουρανό και μένει εις τους

αιώνες.

Ας φυλάξουμε στις καρδιές μας το ελπιδοφόρο αυτό μήνυμα, ώστε, με τις πρεσβείες της Παναγίας μας, να μηλοξοδρομήσουμε από τον αληθινό μας προορισμό, αλλά να αξιωθούμε να εισέλθουμε στη Βασιλεία των Ουρανών, εκεί όπου «οὔκ᾽ ἔστι πόνος, οὔ λύπη, οὔ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος».

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους!